

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžk/8/2020
Identifikačné číslo spisu: 3018200111
Dátum vydania rozhodnutia: 13.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:3018200111.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Moniky Válašikovej PhD. v právnej veci žalobcu: D. H., D. P. XXXX/XX, H.Ú., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, kancelária Trenčín, Hviezdoslavova 3, Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. sp. KaTN/10598/2018, č. RZ: 27598/2018, zo dňa 28. februára 2018, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č. k.: 11S/38/2018-46, zo dňa 17. septembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a .
- II. Účastníkom kasačného konania náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KaTN/10598/2018, č. RZ: 27598/2018, zo dňa 28. februára 2018. Centrum právnej pomoci, kancelária Trenčín predmetným rozhodnutím (ďalej aj „Centrum“) č. KaTN/10598/2018, žiadateľovi, D. H., odňalo nárok na poskytovanie právnej pomoci z dôvodu podľa § 14 ods. 1 písm. b) zák. č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zák. č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 327/2005 Z. z.“), konštatujúc zistenie, že sa žalobca v priebehu poskytovania právnej pomoci nenachádzal v materiálnej núdzi.

2. Žalobca v správnej žalobe namietal nespravodlivosť zákona č. 327/2005 Z. z., ktorý nezodpovedá aktuálnej situácii a požiadavkám roku 2018. Správny súd požiadal o iniciovanie legislatívnej zmeny, v zmysle ktorej sa príjem žiadateľa pri poskytovaní právnej pomoci bude posudzovať vo vzťahu k výške minimálnej mzdy.

3. Krajský súd z administratívneho spisu zistil, že rozhodnutím, sp.zn. 11745/2016-KaTN, Č. RZ:58286/2016, zo dňa 07. septembra 2016, žalovaný priznal žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci a určil mu advokáta na zastupovanie v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, vo veci sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, č. k.: 11S/45/2015-14, zo dňa 22. októbra 2015, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7Sžo/13/2016, zo dňa 26. mája 2016, pretože považoval za splnené všetky podmienky, vrátane materiálnej núdze žiadateľa v zmysle § 6 ods. 1 zák. č. 327/2005 Z. z. Rozhodnutím, sp. zn. KaTN/10598/2018, Č. RZ: 27598/2018, zo dňa 28. februára 2018, žalobcovi odňal nárok na poskytovanie právnej pomoci s poukazom na § 6b ods. 2 zák. č. 327/2005 Z. z., pretože nespĺňal podmienku materiálnej núdze počas celého trvania poskytovania právnej pomoci podľa § 14 ods. 1 písm. b) zákona č. 327/2005 Z.z. o odňatí poskytovania právnej pomoci.

4. Krajský súd rozsudok odôvodnil podľa § 6 ods. 1, § 6a ods. 1, § 6b ods. 2, § 6b ods. 2, § 14 ods. 1 písm. b), ods. 2 zák. č. 327/2005 Z. z. a § 7 písm. c) SSP a vecne argumentáciou v rámci ktorej poukázal na to, že úlohou správnej žaloby je ponúknuť správne mu súdu fakty a argumenty, ktorými sa relevantne spochybní či už skutkový stav zistený správnymi orgánmi alebo nadväzujúce právne posúdenie, ako to vyplýva z rozhodnutia č. 39 publikovaného v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 5/2016, podľa ktorého „ak žalobca nevyvrátil hodnoverným spôsobom skutočnosti a skutkový stav, ktorý bol zistený správnymi orgánmi, za takýchto skutkových okolností nie je dôvod, aby správny súd zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu. Najvyšší súd v uznesení, sp.zn. 6Sž/88/1997, zo dňa 26. novembra 1997, uviedol, že „treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Nestačí iba všeobecné tvrdenie, že zákon bol porušený. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie zákona“. Krajský súd dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby, pretože žalobca neuviedol žiadne skutočnosti, podľa ktorých by bolo možné identifikovať akékoľvek vady rozhodnutia alebo procesného postupu žalovaného subsumovateľné pod ustanovenia § 191 ods. 1 SSP, odôvodňujúce zrušenie napadnutého rozhodnutia. V súvislosti s rozšírením medzi súdneho prieskumu na zák. č. 327/2005 Z. z. poukázal na § 7 písm. c) SSP v tom zmysle, že pri realizácii súdneho prieskumu správny súd nie je oprávnený preskúmať zákony, táto právomoc prináleží Ústavnému súdu Slovenskej republiky pri testovaní súladnosti zákonov s Ústavou Slovenskej republiky. Správny súd nemá ani možnosť akýmkoľvek spôsobom participovať na tvorbe zákonov.

5. Základom argumentácie žalovaného podľa názoru správneho súdu prvého stupňa bolo o relevantné dôkazy sa opierajúce zistenie, že žalobca podmienku materiálnej núdze nespĺňal počas trvania poskytovania právnej pomoci. Predmetný záver preukazovali potvrdenia Sociálnej poisťovne o poberaní starobného a vdoveckého dôchodku žalobcom, z ktorých plynul príjem žalobcu od septembra 2016 do júna 2017, presahujúci zákonom stanovenú hranicu 1,4 násobku životného minima pre plnoletú fyzickú osobu v priemere o 70,87 eura mesačne a hranicu 1,6 násobku životného minima pre 1 plnoletú fyzickú osobu v priemere o 31,26 eura mesačne a v období od júla 2017 do augusta 2017, boli príjmové hranice prekročené v priemere o 72,52 eura, resp. o 32,63 eura. Žalovaný v súlade s účelom právnej normy aplikoval § 14 ods. 1 písm. b) zák. č. 327/2005 Z. z. o odňatí poskytovania právnej pomoci, ak sa v priebehu poskytovania právnej pomoci zistí, že oprávnená osoba sa nenachádza v materiálnej núdzi. Napadnuté rozhodnutie považoval za presvedčivé a zdôvodnené, pretože žalovaný v odôvodnení zvažil možnosť pokračovania v nároku na poskytovanie právnej pomoci v zmysle § 6b ods. 2 zák. č. 327/2005 Z. z., podľa ktorého ak príjmy prevyšujú zákonom určenú hranicu materiálnej núdze, je možné poskytnúť právnu pomoc s finančnou účasťou oprávnenej osoby, ak je to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci. K využívaniu tohto inštitútu by však malo byť pristupované iba v prípadoch, kedy žiadateľ potrebuje odstrániť evidentný protiprávny stav s dopadom na existenčné otázky a napriek presahovaniu zákonnej materiálnej núdze nie je v jeho možnostiach zabezpečiť si efektívnu právnu ochranu. Žalovaný v tejto súvislosti dospel k záveru, že v prípade žalobcu o takúto situáciu nejde. Námiety obsiahnuté v správnej žalobe neboli spôsobilé privodiť úspech v konaní, správny súd preto

žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol. Úspešnému žalovanému náhradu trov konania podľa § 168 SSP nepriznal, pretože mu v súdnom konaní žiadne trovy nevznikli.

2.

6. Proti rozsudku krajského súdu podal kasačnú sťažnosť žalobca (ďalej len „kasačný sťažovateľ“), a to z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP tvrdiac, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Úvodom kasačnej sťažnosti požiadal o prejednanie kasačnej sťažnosti za osobnej prítomnosti podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, vzhľadom na vôľu vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom. Nesprávne právne posúdenie krajským súdom vzhliadol v tom, že argumenty prednesené osobne na krajskom súde nie sú uvedené v rozsudku, ale len v zápisnici, a to konkrétne možnosť poskytovania právnej pomoci od Centra k výške minimálnej mzdy. Príslušnú zákonnú úpravu poskytovania právnej pomoci, a to ustanovenie § 6 zák. č. 327/2005 Z. z. považoval za nespravodlivú a nezodpovedajúcu požiadavkám a realite roku 2019, konkrétne tabuľku ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Krajský súd podľa sťažovateľa vychádzal z nedostatočných, nejasných, nezodpovedaných dôkazov, podkladov a nedostatočne zistených skutočností. Kasačný sťažovateľ žiadal, aby vznesené argumenty boli vyhodnotené ako prípad hodný osobitného zreteľa. V právnom systéme totiž funguje formálna spravodlivosť, nie skutočná a štát by mal reagovať opatreniami chrániacimi občana. Opätovne najvyšší súd požiadal o iniciovanie zmeny legislatívy u zákonodarcu, ministerstvo spravodlivosti SR. Ďalej upresnil, že ku dňu podania kasačnej sťažnosti (t.j. k 19. novembru 2019) poberá starobný a vdovecký dôchodok v sume 374,- eur (súbeh - mesačne krátený o 70,- eur, životné minimum, podľa tabuľky ministerstva pre jednu fyzickú osobu - 205,07 x 1,4=287,10 eura, 205,07 x 1,6 =328,12 eura). Navrhol a žiadal, aby sa poskytovanie právnej pomoci od Centra posudzovalo vo vzťahu k príjmu žiadateľa, nedosahujúceho výšku minimálnej mzdy k 01. januáru 2019, a to v sume 520,- eur.

3.

7. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu v zákonom stanovenej lehote podľa § 450 ods. 3 SSP nevyjadril.

4.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa je dôvodná.

9. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu kasačný súd zistil, že žalobca žiadosťou doručenu Centru právnej pomoci, kancelária Trenčín dňa 15. augusta 2016 požiadal o poskytnutie právnej pomoci v právnej veci „ústavnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, č. k.: 11S/45/2015-14, zo dňa 22. októbra 2015, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7Sžo/13/2016, zo dňa 26. mája 2016, právoplatným dňa 15. júla 2016“.

10. Centrum právnej pomoci, kancelária Trenčín rozhodnutím č. spisu: KaTN/10598/2018, zo dňa 28. februára 2018 ako príslušný správny orgán podľa § 14 ods. 5 písm. b) zákona č. 327/2005 Z. z. rozhodlo tak, že kasačnému sťažovateľovi odníma nárok na poskytovanie právnej pomoci. Rozhodnutie odôvodnilo tým, že sa v prípade kasačného sťažovateľa ako oprávnenej osoby spoločne v rámci posudzovaného obdobia od septembra 2016 do augusta 2017 neposudzovala ďalšia fyzická osoba, v posudzovanom období bol oprávnenej osobe vyplácaný starobný a vdovecký dôchodok. V súlade s ust. § 2 zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime 1,4 - násobok sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu predstavoval v posudzovanom období od septembra 2017 do augusta 2017 sumu 277,33 eura (suma platná od 01. júla 2013 do 30. júna 2017), resp. sumu 279,28 eura (suma platná v období od 01. júla 2017). V súlade s ust. § 2 zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime 1,6 násobok sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu

predstavoval v posudzovanom období od septembra 2017 do augusta 2017 sumu 316,94 eura (suma platná v období od 01. júla 2013 do 30. júna 2017), resp. sumu 319,17 eura (suma platná v období od 1. júla 2017). Centrum dospelo na základe prehodnotenia príjmov situácie oprávnenej osoby zo dňa 04. decembra 2017, č. sp. KaTN/17677/2017, č. RZ 116598/2017, že príjem oprávnenej osoby v období od septembra 2016 do júna 2017 presahuje zákonom ustanovenú hranicu 1,4 násobku sumy životného minima pre 1 plnoletú fyzickú osobu, t.j. sumu 277,33 eura (suma platná od 1. júla 2013 do 30. júna 2017), v priemere o sumu 70,87 eura mesačne. Príjem oprávnenej osoby v období od septembra 2016 do júna 2017 presahuje zákonom ustanovenú hranicu 1,6 násobku sumy životného minima pre plnoletú fyzickú osobu, t. j. sumu 316,94 eura (suma platná v období od 1. júla 2013 do 30. júna 2017), v priemere o sumu 31,26 eura mesačne. Príjem oprávnenej osoby v období od júla do augusta 2017 presahoval zákonom ustanovenú hranicu 1,4 násobku sumy životného minima pre plnoletú fyzickú osobu, t. j. sumu 279/28 eura (suma platná v období od 1. júla 2017) v priemere o sumu 72,52 eura mesačne. Príjem oprávnenej osoby v období od júla 2017 do augusta 2017 presahoval zákonom ustanovenú hranicu 1,6 násobku sumy životného minima pre plnoletú fyzickú osobu, t. j. sumu 319,17 eura (suma platná v období od 01. júla 2017), a to v priemere o sumu 32,63 eura mesačne. Centrum v súvislosti s možnosťou pokračovania nároku na poskytovanie právnej pomoci v zmysle § 6b ods. 2 zák. č. 327/2005 Z. z., na základe predložených dokladov, dospelo k záveru, že poskytovanie právnej pomoci s finančnou účasťou žiadateľa, s prihliadnutím na príjem a právnu stránku veci nie je primerané okolnostiam žiadanej právnej ochrany.

5.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

11. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, ods. 2 SSP).

12. Správne súde v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

13. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

14. Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 327/2005 Z. z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom²⁾ a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,

b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a

c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy⁵⁾ okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

15. Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 327/2005 Z. z. podmienky na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti podľa odseku 1 písm. a) a b) musí fyzická osoba spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci.

16. Podľa § 6a ods. 1 zák. č. 327/2005 Z. z. ak príjem fyzickej osoby presahuje 1,4- násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a súčasne nepresahuje 1,6-násobok uvedenej sumy a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, má právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo centrom pri splnení podmienky finančnej účasti vo výške 20 % trov právneho zastúpenia podľa osobitného predpisu; splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 písm. b) a c) tým nie je dotknuté. Ustanovenie § 6 ods. 2 sa použije primerane.

17. Podľa § 6b ods. 1, ods. 2 zák. č. 327/2005 Z. z. ak je to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci, môže centrum v prípadoch podľa § 6a ods. 1 poskytnúť právnu pomoc aj bez úhrady finančnej účasti. Ak príjmy preyšujú zákonom určenú hranicu materiálnej núdze, centrum môže poskytnúť právnu pomoc s finančnou účasťou oprávnenej osoby, ak je to primerané okolnostiam žiadanej právnej pomoci.

18. Kasačný sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti namietal predovšetkým úpravu zákonných podmienok obsiahnutú v zákona č. 327/2005 Z. z., ktoré musí splňať oprávnená osoba pre vydanie rozhodnutia Centra o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci, pretože bol názoru, že pri rozhodnutí o priznaní o nároku by bolo spravodlivé, aby Centrum vzalo za základ výpočtu sumu minimálnej mzdy a pri rozhodovaní o nároku nevychádzalo

z výšky príslušného násobku sumy životného minima, upravenej zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime tak, ako sú zákonné predpoklady pre rozhodnutie o priznaní nároku stanovené v súčasnej právnej úprave § 6 ods. 1, ods. 2 a § 6a ods. 1 zák. č. 327/2005 Z. z. Najvyšší súd sa v súvislosti s odpoveďou na predmetnú námietku stotožňuje s názorom vysloveným v rozsudku prvostupňového správneho súdu, podľa ktorého súd nedisponuje ani neparticipuje na výkone zákonodarnej právomoci. Správny súd v zmysle § 5 ods. 4 SSP (základné princípy konania) postupuje a rozhoduje v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi so zohľadnením ich právnej sily a v súlade so základnými princípmi tohto zákona. Ďalej je potrebné uviesť, že deľba štátnej moci (na zákonodarnú, výkonnú a súdnu)

v novodobom ponímaní je založená na systéme vzájomných brzd a protiváh medzi jednotlivými druhmi (formami) štátnej moci a predstavuje rozdelenie moci medzi štátne orgány, ktoré sú od seba oddelené, navzájom nezávislé, vzájomne kontrolovateľné a ako celok tvoria moc štátu. Pojem deľba moci je charakterizovaný ako systém deľby moci slúžiaci k tomu, aby štátna moc bola rozdelená rovnomerne medzi všetky zložky štátu, lebo vtedy dochádza k oddeleniu nositeľov zákonodarnej, výkonnej a súdnej moci. Zákonodarná moc je ústavnými predpismi zverená najmä Národnej rade Slovenskej republiky [čl. 72, čl. 86 písm. a) Ústavy SR], pričom konkrétne v súlade s čl. 87 ods. 1 Ústavy SR návrh zákona môžu podať výbory Národnej rady Slovenskej republiky, poslanci a vláda Slovenskej republiky, a teda legislatívnu právomocou nepochybne nedisponuje správny, a rovnako ani kasačný súd. Taktiež je potrebné pripomenúť negatívne vymedzenie právomoci súdov v správnom súdnictve stanovenú tak, že podľa § 7 písm. c) SSP správne súdy v zásade nepreskúmajú všeobecne záväzné právne predpisy.

19. Najvyšší súd považuje za potrebné ďalej skonštatovať, že krajský súd nepochybil ani pri posudzovaní použitia ust. § 6b ods. 1, ods. 2 zák. č. 327/2005 Z. z. žalovaným, pri rozhodovaní o nároku na priznanie právnej pomoci bez úhrady finančnej účasti alebo s finančnou účasťou oprávnenej osoby, vzhľadom na absenciu primeraných okolností žiadanej právnej pomoci. Pozornosťi najvyššieho súdu totiž neunikla skutočnosť, že kasačný sťažovateľ žiadal o priznanie právnej pomoci v konaní o ústavnej sťažnosti podanej proti rozhodnutiu najvyššieho súdu, sp. zn. 7Sžo/13/2016, zo dňa 26. mája 2016, ktorým potvrdil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, č. k.: 11S/45/2015-14, zo dňa 22. októbra 2015. Krajský súd v Trenčíne napadnutým uznesením zastavil konanie podľa § 250b ods. 1 a § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), pretože skúmaním podmienok na konanie zistil, že sa žalobca (kasačný sťažovateľ) žalobou podanou na pošte 10. augusta 2015 domáhal preskúmania rozhodnutia Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, odbor pomoci v hmotnej núdzi, č. UPS/US1/SSVOPHN/BEZ/2014/8360-008, zo 06. októbra 2014, a tiež doplatenia sumy 731,20 eura. Predmetným rozhodnutím bolo potvrdené rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica č. PB2/PP/SOC/2014/21337-0026, zo dňa 5. augusta 2014, ktorým bola žalobcovi znížená pomoc v hmotnej núdzi od 1. júla 2014, na sumu 61,60

eura mesačne. Žalobou napadnuté rozhodnutie bolo žalobcovi doručené 14. októbra 2014, posledným dňom na podanie správnej žaloby tak bol 14. december 2014, pripadajúci na nedeľu. Podľa § 57 ods. 2 OSP tak posledným dňom lehoty na podanie správnej žaloby bol najbližší pracovný deň, a teda pondelok 15. decembra 2014. Súd konanie zastavil vzhľadom na podanie správnej žaloby prostredníctvom pošty až 10. augusta 2015, nepochybne po uplynutí 2- mesačnej, zákonom stanovenej lehoty v zmysle § 250d ods. 3 OSP. Predmetné skutkové okolnosti, spočívajúce v zmeškaní zákonnej lehoty na podanie žaloby taktiež podľa názoru najvyššieho súdu nemožno subsumovať pod pojem „okolností primeraných žiadanej právnej pomoci“ v zmysle § 6b ods. 1, ods. 2 zák. č. 327/2005 Z. z. Najvyšší súd z administratívneho spisu zistil, že kasačná sťažnosť proti uzneseniu najvyššieho súdu bola spísaná kasačným sťažovateľom v zastúpení advokátom, JUDr. Q., a to v rámci právnej pomoci priznanej rozhodnutím Centra, sp. zn. 11745/2016-KaTN, zo dňa 7. septembra 2016. Kasačnému sťažovateľovi taktiež zákonná úprava zák. č. 417/2013 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov umožňuje opätovne požiadať o posúdenie príjmu v súvislosti s priznaním nároku na pomoc v hmotnej núdzi v novom administratívnom konaní, na príslušnom správnom orgáne.

20. Po vyhodnotení závažnosti kasačných dôvodov žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu, Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 461 SSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby vyhovel kasačnej sťažnosti, pretože konanie o odňatí nároku na poskytovanie právnej pomoci pred Centrom bolo súladné so zákonom a krajský súd postupoval preto vecne správne, keď správnu žalobu kasačného sťažovateľa o preskúmanie zákonnosti žalovaného zamietol.

6.

21. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP). Úspešnému žalovanému voči sťažovateľovi právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal, vzhľadom na absenciu dôvodu výnimočnosti na takéto rozhodnutie (§ 167 ods. 1 SSP). O výške náhrady bude rozhodnuté v zmysle § 175 ods. 2 SSP.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR jednomyselne (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.